

ham i, men derimod kan jeg ikke være enig med ham i, at man egentlig maa være glad over, at et saadant Forslag er fremkommet, skjøndt jeg ganske vist indrømmer, at der kunde være Grund for den ærede Minister til at fremkomme dermed, og til at vi modtage det, saaledes som det ærede Medlem har modtaget det. Foruden, hvad det ærede Medlem har anført, er der et Spørgsmaal, som paatrænger sig mig, og det er med Hensyn til § 3 om Afdrag i Bestillingsmændenes Lønninger. I sidste Samling blev det i en anden Lønningslov vedtaget, at de Regler, det Regulativ, der er givet af Finansministeren med Hensyn til Anvendelsen af disse Afdrag af Lønningerne, skal afløses af en Lov, idet det var Fleres Mening, at dette Regulativ ikke er heldigt for de Vedkommende, og idet man desuden ønskede at bidrage til, at disse Regler ikke blive Gjenstand for altfor hyppige Forandringer samt for Finansministerens Indgriben i hvert enkelt Tilfælde, thi det er næsten gennemgaaende i dette Regulativ, at naar vedkommende Bestillingsmand vil røre sig, er det gjort afhængigt af Finansministerens Samtykke. Det blev derfor med Finansministerens Billigelse udtalt i Lovforslag, der senere ere blevne til Lov, at en saadan Afløsning skulde finde Sted. Jeg har saaledes liggende for mig den ifjor udkomne Lov om Lønninger for Embeds- og Bestillingsmænd under Indenrigsministeriet, hvori det er bestemt, at de nærværende Regler angaaende dette Forhold skulle fastsættes ved Lov, og at det kun, indtil dette sker, nærmere skal ordnes af Finansministeren ved et Regulativ. Som § 3 her lyder, ser jeg imidlertid ikke om disse Bestillingsmænd ville komme ind under en saadan eventuel Lov, idet der nemlig her er udtalt, at Bestemmelserne i Lov af 25de Mars 1871 skulle følges. Jeg tror, at det bør gjøres klart, at en saadan eventuel Lov ogsaa maa komme til at gjælde for de her omhandlede Bestillingsmænd. Jeg veed ikke, om den ærede Kultusminister kan bevare et Spørgsmaal, som jeg gjerne vilde gøre angaaende denne Lov; det er egentlig Finansministeren, hvem Spørgsmaalet gjælder, men skjøndt han ikke er tilstede, vil jeg dog nævne det. Med

Hensyn til det Regulativ, der ifølge Lovbestemmelser skal afløses ved en Lov, ser jeg ikke, at Finansministeren i denne Samling har indbragt noget Lovforslag, men jeg haaber dog, det vil ske, for at Bestemmelserne i Loven fra ifjor snarest muligt kunne komme til Anvendelse. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den ærede Kirke- og Undervisningsminister, om han ikke veed, hvorvidt Forslag til en Lov, der kan afløse det omtalte Regulativ, vil blive forelagt i nærværende Samling.

Spøgsbro: Det er ganske vist ikke nogen behagelig Gjærning at have de mange Lønningslove til Behandling, men jeg tror dog, det er af den Slags Ting, man ikke kan undslaa sig for, og da jeg var med ifjor at opfordre den ærede Minister til at forelægge et saadant Lovforslag som dette, kan jeg forsaavidt ogsaa tiltræde den udtalte Tale. Jeg vil endogsa gjerne gaa videre og spørge den ærede Minister, om et andet Lønningslovforslag, der ifjor var knyttet til dette og dette Skæbne med det, idet dets Behandling ligeledes blev udsat til iaar, nemlig Lønningslovforslaget for de lærde Skoler, ikke snart kan ventes fremlagt. Selve Lovforslagets Enkeltheder skal jeg ikke nærmere gaa ind paa, da vi tør haabe, at der vil blive nedsat et Udvalg om denne Sag, men jeg skal dog allerede nu, efterat et Par Medlemmer af det tidligere almindelige Lønningsudvalg have talt, tillade mig at gjøre opmærksom paa, at ogsaa med Hensyn til den Del af det, der i de tidligere Aar er behandlet af det særlige Udvalg for de under Undervisningsministeriet hørende Embedsmænd, er der her foregaaet en Forhøielse af Lønningsfatskerne. Der er saaledes for Geheimearkivaren foreslaaet en Begyndelseslønning af 2,400 Rd. istedetfor at der ifjor var foreslaaet 2,000 Rd. Der er for den første Arkivsekretær nu foreslaaet en Lønning af 16—2,400 Rd. istedetfor at der ifjor var foreslaaet 12—1,800 Rd., og jeg kunde nævne endnu flere saadanne Poster. Saavidt jeg ser, kommer det væsentligst deraf, at den høitærede Minister har stillet dem paa lige Fod med Embedsmænd i Ministeriet, navnlig Departements- og Kontorchefer, medens hans Forængere — og ogsaa